

VIDEA: Přežijeme povinné očkování? Už od dětství z nás dělají budoucí pacienty.

- CZ24 News | 3. prosince 2023

ČR / SVĚT: Protože covidové hry evidentně ještě nekončí, a připraveny už jsou další plandemie, podíváme se na očkování jako takové. Není možné nadřazovat zájmy kolektivu nebo celku nad zájmy jednotlivce.

Přestože je dnes každý se skeptickým přístupem k očkování onálepkovaný automaticky jako antivaxer, existují objektivní důvody pro zpochybnění přínosu vakcín obecně.

Kromě otázky proti čemu se vlastně očkuje, když virologie je z velké části založená na neověřených předpokladech, zůstává pořád platné značné riziko spojené s každým očkováním. Kontroverzní téma, které obvykle rozděluje na dva nesmiřitelné tábory. Nespokojený doporučuje vyslechnout názory ve videích, může to být důležité pro vás i pro vaše děti. Bohužel se od svého ošetřujícího lékaře obvykle nedozvíte. Respekt výjimkám.

Bože, nemůžu uvěřit tomu, co jsme udělali!

Falšování dat u americké CDC, která určovala narativy za covidu, a na kterou se často odvolává naše vláda a její „odborníci“. Už tehdy média mlčela, mlčelo i ministerstvo zdravotnictví a hlavní hygienik. Ale samozřejmě najednou je to nezpochybnitelná autorita pro všechny covidisty. Utajená data, zamlčování důkazů, cenzura nepohodlných názorů, všechno co dobře známe v současnosti. Napojení na farmaceutický průmysl. Rizikové očkování kojenců kombinovanými vakcínami.

Dítě ve dvou měsících dostane protilátky proti třiceti antigenů. To dítě jakoby najednou bylo nakaženo třiceti chorobami, proti kterým mám vytvořit imunitu. Aby tu imunitu vytvořil silněji, tak ty protilátky jsou většinou vázány na soli hliníku. A tomu hliníku říkáme adjuvans. Tohle očkování dítě dostane ve dvou měsících, pak ve třech, pak ve čtyřech, a potom ještě k prvním narozeninám. To znamená, že imunitní systém dítěte je takto zatěžován.

V příbalových letáčích u vakcín se píše, že jedno z deseti očkovanych dětí může trpět tzv. neobvyklým pláčem. Ale ten neobvyklý pláč, to je něco, co žádný rodič nemůže přehlédnout. To je vrískavý, ječivý, neutěšitelný, zoufalý pláč toho dítěte, protože to je pláč, kterým dítě reaguje na bolest, otok a zánět mozku. Jestliže my ty děti v době kojenecké a batolecí, dáváme jim podle toho schématu povinných vakcín, uvedeme šestkrát do tohoto stavu encefalitického pláče, tak já se divím, že to ty děti přežijou.

On ten lidský organismus vydrží hodně, ale s jakými důsledky? Problém je v tom, že jak je hliník neurotoxický, hromadí se a působí dlouhodobě a pomalu. Tím, jako jsou na něj navázané antigeny, tak jsou to velké nanoagregáty, které neprojdou do ledvin a nemohou se vyloučit. Moji kolegové dělali analýzy mozku dívek, které zemřely po vakcínách proti HPV, a půl roku po vakcíně našly aglomeráty v jejich mozcích a to byl důvod těch autoimunitních reakcí, proč ta děvčata zemřela.

Je to dlouhodobé a může se to projevit až po letech. Proto zatím mohou říkat všichni obhájci očkování, vždyť s hliníkem člověk žije tisíce let, vždyť ty adjuvanty se používaly padesát let... Nikdy se nevědělo, jak to funguje, a nikdy se neužívaly v takovém rozsahu. U federálního soudu v USA

je šest tisíc žalob rodičů autistických dětí po vakcínách. Ale výrobci vakcín se pořád brání, že to tak není.

Epidemie autismu. Byly doby, kdy se o tom mohlo ještě i veřejně mluvit třeba v České televizi, ale ty jsou s covidem a novým narativem definitivně pryč. Autismus mělo v roce 1980 jedno z 10.000 dětí, v roce 2002 jedno z 250 dětí, v roce 2008 jedno z 88 dětí a v roce 2015 už jedno z 50 dětí. Důvodem je očkování. Vědí to rodiče?

Lidstvo si vyrobilo devadesát miliónů látek, není v silách vědy zkoumat, co to způsobí. Nebezpečný je tzv. koktejlový efekt, protože to působí jedno s druhým. Je otázka, nakolik to přežijeme. Proto je třeba pozorně sledovat, co se děje.

Je otázkou, jestli vůbec jednotlivec má být povinen ohrozit potenciálně svoje zdraví očkováním, ve prospěch celku. Na tuto otázku odpovídá úmluva o lidských právech a biomedicíně, která říká, že to tak není, že není možné nadřazovat zájmy kolektivu nebo celku nad zájmy jednotlivce.

Chybí objektivní odpovědnost státu. Ve chvíli, kdy stát povinně žádá očkování, tak by zároveň měl za negativní důsledky očkování nést odpovědnost. Na očkovacím systému je třeba změnit prakticky všechno. Měl by být založen na dobrovolnosti a informovanosti.

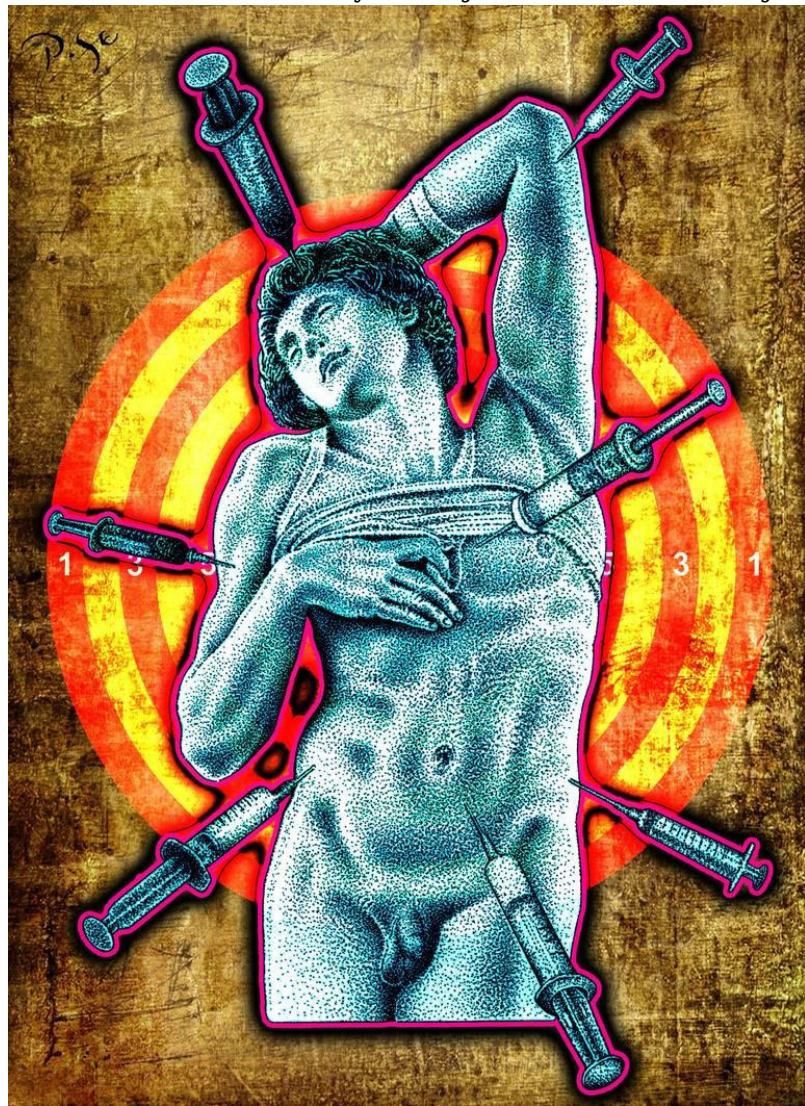
Očkovat není nutné žádné děti. Byla bych ráda, kdyby lidé konečně pochopili, že je irrelevantní bavit se o závažnosti nemoci jako o kritériu vhodnosti očkování. I u závažných nemocí platí, že očkování proti nim oslabí imunitu proti všem infekcím, včetně té, proti které se očkuje. Říká MUDr. Ludmila Eleková.

Neexistují vedlejší účinky očkování. Existují jenom účinky. Když spolknete jakýkoli v lék, třeba obyčejný acylpyrin, ten lék ve vašem organismu něco dělá, ovlivňuje nějaké funkce toho organismu. A dělá celé spektrum toho svého účinku. To, co chceme, aby dělal, to co se nám líbí, co očekáváme, to nazveme indikacemi. Takže je to lék na bolest, na vysoký tlak, na pálení žáhy na bolavé klouby, já

nevím na co. Všechno ostatní, co ten lék nevyhnutelně vždycky udělá, se strčí do odstavce nežádoucí účinky. Problém je v tom, že to nemůžete oddělit. Kdykoliv nějakou látku do svého těla vpustíte, tak tam spustíte kaskádu dějů, která vyplývá z jejich chemického složení, a vždycky máte všechny účinky. Otázkou je, v jaké míře. Šťastnější z nás, cítí ten účinek žádoucí, a méně ty nežádoucí. Méně šťastní jedinci mají dostatečně žádoucí účinek, ale už cítí i nežádoucí. A ty největší nešťastníci nemusí mít ani žádný žádoucí účinek, ale mají jen ty nežádoucí.

Vakcíny vedlejší účinky taky nemají. Mají prostě svůj účinek, který jenom zlomek z něj je, že vytvoříme protilátky proti některým těm patogenům, a potom je celý ten vliv na imunitu. A to je bohužel to, co se ani dnes na medicíně neučí. Každý na to kouká – tady mám nějakou nemoc, proti ní mám vakcínu, aplikuji vakcínu, ten člověk je chráněn proti té nemoci, a mohu ho pustit z hlavy. Vedlejší účinky jsou vzácné a nezávažné. Takže když se to pak stane vašemu dítěti, tak jenom koukáte.

Informace zpětně od rodičů o nežádoucích účincích jsou většinou odmítnuty, protože prý máme úžasně bezpečné vakcíny a úžasně odolnou populaci, protože když se podíváte do zahraničí na některé ty systémy hlášení vedlejších účinků po očkování, tak ty tam praskají ve švech, ale my v přepočtu na naší populaci tady máme tak možná setinu takových hlášení. Většina nežádoucích účinků skončí v ordinaci tím, že doktor řekne to je jen náhoda, to nemůže být tím, jsou schopni zamluvit i evidentní účinky, které jsou v seznamu, které jsou uvedeny v příbalovém letáku vakcín.

Většina chce věřit, že jsou vakcíny dobré. Všichni jsme slyšeli, očkování vymýtilo nemoci. Díky očkování tady neumíráme na choroby, díky očkování naše děti přežijí, slyšíte ty historky. Já se ptám,

proč nemáme epidemie moru, cholery nebo třeba spály? Proti tomu se neočkuje. Tyto nemoci vymizely úplně stejně jako ty, proti kterým se očkuje. U všech zemí byl strmý pokles, který se plazil někde u nuly dávno před antibiotiky, a dávno před očkováním. Kdybychom si vzali teoretický přínos očkování na vymýcení nebo snížení úmrtnosti nemocí, proti kterým se očkovalo, tak se pohybujeme mezi jedním a třemi procenty. Protože většina těch nemocí skončila dávno před tím.

Protože si žijeme podstatně lépe. Jsme dobře živení, netrpíme podvýživou. Nepracujeme šestnáct hodin ve fabrice. Žijeme v slušných, čitých, suchých bytech. Chodíme na slunce. Máme vitamín C, máme pitnou vodu, máme kanalizaci, umyjeme se, vypereme si prádlo. Takhle si nežili ve středověku ani šlechtici. Kdyby nás posadili do tehdejších podmínek, tak je po nás. Jak se zlepšovala situace obyvatelstva, zvedla se nám životní úroveň, snížila se i úmrtnost. Udělala se studie v roce 2012 a zjistilo se, že jen mytí rukou snížilo výskyt smrtelných nemocí o 50%.

[ZDROJ](#)